

אשית עצות בנפשי

שיחות ופנינים

ממורינו ראש

הישיבה שליט"א

פרשת תצוה

תשפ"ד

שיעור ליל שישי
משפטים תשפ"ד

הכנסת ספר תורה מוצש"ק
יומא דהילולא כ"ק מוהרא"ש זי"ע

שבת בצל הרה"י
מפי אחד המשתתפים

לשמיעת השיעורים
קול ברסלב: 079-70-400-66

- פנימו -

יוצא לאור על ידי תלמידי היכל הקודש
בני ברק יצ"ו

להערות והארות: USHISEB@GMAIL.COM

ליל שישי פרשת משפטים תשפ"ד

בשילוב סעודת ראש חודש בבית הכנסת היכל הקודש לעיקווד

איך שבהתחלה כשהוא פתח את הבית כנסת בירושלים הוא הלך דרך ארוכה של שעה הליכה, ולא היה לו מנין, היום יש את הבית כנסת הגדול בירושלים, אבל אז היה מסירות נפש, בלי מנין, והליכה ארוכה, כי הוא ידע שאי אפשר להתמודד בדור הזה מבלי החיזוק של רבינו וחייבים להגיע לבית הכנסת של רבינו.

המתקת הדינים - שמחה

אנחנו עומדים כעת בראש חודש אדר וכן בשבועות האחרונים של שובבי"ם, בעז"ה נדבר מזה, נתחיל עם דברי רבינו בליקוטי מוהר"ן, דיבורים אלו הם יסוד גדול לכל אחד בפרטיות ולכל העולם בכלליות, ביקשו שנדבר משלום בית ומחינוך הילדים, יש בדברי רבינו כאן עצה על הכל, הכל מונח בתורה זו, רבינו אומר בחלק א' סימן י', ואלה המשפטים אשר תשים לפניכם, כשיש חס ושלום דינים על ישראל, דינים יכול להיות הכוונה גם בכלליות, שד' יעזור שנצא כבר מכל הגלויות והצרות והמלחמות, ויש גם דינים בפרטיות, כל אחד אצלו בביתו, אנשים לפעמים אובדי עצות בבית, כל אחד צועק משהו אחר, רבינו נותן לזה עצה, על ידי ריקודין והמחאת כף

היצר נותן לאדם להתעלות כדי להרחיקו מרבינו

חסדי השם שאנו זוכים להתאסף שוב, לסעודת ראש חודש אדר, וזה בשבילי גם חנוכת הבית, כי עוד לא הייתי כאן מאז שפתחו את השטיבל בעיר, ברוך השם שיש כאן בית כנסת שאפשר לדבר מרבינו ולהתחזק בדברי רבינו, היצר הרע משקיע הרבה כוחות על אנשים שיגידו לעצמם שהם לא צריכים חיזוק מרבינו, ומרגישים שלא חסר להם כלום, היצר הרע מניח את האדם לתקופה, ולא מבעיר בו את התאוות, שירגיש שהוא בסדר ולא צריך חיזוק, וכך יעזוב קצת את רבינו, ואחרי זה עוברת תקופה ומגיעים על האדם נסיונות, זה ככה וזה ככה, ואין לו את העצות של רבינו להתחזק, ואז היצר מפיל אותו, כי אין לו את התרופה לקחת בעת החולי, ככה היצר עושה עם כל אחד, הוא נותן לו עליות גדולות, שירגיש שהוא לא צריך כבר את הבית כנסת של רבינו, ואז מביא לו ירידות ואין לו איך להתחזק, זה הכל משחק שהס"מ עושה, אותו ס"מ שמפיל אנשים, הוא גם מעלה אותם, שירגישו שהם לא צריכים את רבינו ויכולים להיות נורמליים, ולא לשמוע כל הזמן חיזוק חיזוק חיזוק.

מוהרא"ש סיפר מה ששמע מר' לוי יצחק,

הדורות ולמען גידולם בדרך התורה, ומה כבר מבקשים מהבעל, לא הרבה, רק תחשיב את מה שהיא עושה, תדע קצת מה היא עוברת, תרגיש קצת את לבטיה ואת הצער שלה, ותן לה חיוך, תן לה מילה טובה, ותראה איך כל הדינים בטלים בבית, יהיה לך המתקת הדינים.

רק על ידי הצדיק זוכים להמתיק הדין בבית

אבל בן אדם לעצמו מבלי הצדיק, לא יכול לתת חיוך בבית ולא יכול לחזק את הבית שלו, כי הוא בעצמו שבור, והוא בעצמו מרגיש שהוא חייב מישהו שיתן לו חיוך, כי הוא מרגיש כולו חתיכת חסרון וכולו חתיכת מפסידן ולוּזר, ורק החברים שלו מצליחים, ורק הגיסים שלו מצליחים, חייבים את רבינו שיחזק אותו ויעודד אותו, ומי מדבר אם האברך נופל לחובות, אז לגמרי הראש שלו משתבש, וחייבים לעורר על זה שוב ושוב, כי פעם מי שלא היה לו כסף, לא קנה כלום, אבל היום יש את כרטיסי האשראי, ומגלגלים, קודם עד סוף החודש, ואחרי זה עד סוף שנה, ומרגישים ממש בעשירות, ופתאום רואים את הבור הגדול, לאנשים קשה מאוד לצאת לעבוד כדי לכסות חובות, ובפרט שהוא מרגיש שהוא בין כה לא יוכל לכסות, ואם הוא נפל בחובות אין לו שום סבלנות לאשתו ולילדיו, ואז חייבים את רבינו שיגיד לו, תהיה שמח, ריקודין והמחאת כף, זה ימתיק לך את הדינים, רואים את אנשי שלומינו ורוקדים אחרי כל תפילה, ושואלים שאלות למה רוקדים, אל תשאל שאלות, אתה רואה שרוקדים תצטרף, ותמתיק את הדינים, וחוזן ממה שיש לנו ועוד איך על מה לרקוד, על זה שיש לנו את רבינו, ועל זה שאנחנו יהודים.

בינתיים תופסים מה שאפשר ושמחים

הגמרא מספרת בברכות שרב המנונא שר בחתונה וי לן דמיתנן וי לן דמיתנן, שהולכים

אל כף נעשה המתקת הדינים, רבינו אמר את התורה הזו לפני פורים, בדרך כלל פרשת משפטים הוא שבת שקלים, השנה אנחנו הרווחנו שיש פעמיים חודש אדר, וכבר מותר להיות בשמחה אף לפי החוק, בדרך כלל קשה לאנשים לראות מישהו עם חיוך, ותמיד שואלים את חסידי ברסלב למה אתם שמחים, עכשיו יש חודשיים שמותר לענות כי זה אדר, וזה חוקי להיות שמח, רבינו מגלה לנו כאן, שעל ידי שמחה אפשר להמתיק את כל הדינים, את השלום בית ואת הפרנסה.

המתקת דין ברוחניות ובשלום בית

בואו נדבר קצת משובבי"ם, אם בן אדם ח"ו נופל בעבירה, אולי מבחוזן הוא נראה איש טוב, אבל אף אחד לא יכול לדעת מה עובר עליו, ובאיזה עבירות הוא נופל, ובאיזה פגמים הוא פוגם, רבינו נותן לו עצה לצאת מהדינים שלו, על ידי ריקודים והמחאת כף אל כף אפשר לצאת מזה, רבינו אמר אחרי זה שהוא לא מתכוין לבחינות גבוהות אלא בפשטות לרקוד ולשמוח, אותו דבר זה להמתיק את הדינים בשלום בית, מדליקים קצת מוזיקה שמחה, ומשנים את האוירה בבית, משרים אוירה של שמחה ונותנים מילים טובות, וכל הדינים בטלים ומבוטלים, לפעמים עוברים כמה ימים שבן אדם שוכח לתת חיוך ולתת מילים טובות, כל אחד חייב להזכיר לעצמו, להמתיק את הדינים בבית, אין לנו מושג מה עובר על הנשים הצדקניות, טרודים ועסוקים עם הילדים, באומות העולם רוצים לשנות את כל דרך התורה והבריאה, ולא רוצים שהאמא תהיה אם הבית ותעסוק עם הילדים, אלא רוצים שהיא תהיה אשת עסקים, אבל יראי השם שהולכים בדרך התורה, צריכים להעריך את העבודות הקשות של הנשים, המביאים דורות לעולם, וכל כך מתייגעים לגדלם, וקמים בלילות, ועסוקים איתם יום ולילה, ומקריבים את עצמם למען

המעגל, ואמרו לו שיגיד את מזמור כ"ה צרות לבבי הרחיבו ממצוקותי הוציאני, ובכה ורקד ושמח, זה סיפור ארוך, אבל הוא מצא שידוך טוב, לנו אולי אין את צביה על הראש, אבל יש לכל אחד את הדאגות שלו על הראש, לאחד יש את הכרטיס אשראי על הראש, ולאחד יש אשתו או את חמותו על הראש, ולאחד יש את היצר הרע על הראש, וכי העצה היא לשבת שבור בצד, העצה היא ללכת להקב"ה ולבכות אליו, רבונו של עולם עזור לי, רבונו של עולם תעשה לי נס, כשיהודי בוכה טוב להקב"ה יש לו ניסים גדולים.

על ידי התבודדות – רואים ניסים

אנשים חושבים שרק פעם היה דבר כזה שהקב"ה עשה נס ומצאו אוצר, צריך לדעת שהקב"ה עושה את זה כל הזמן לכל אחד, בן אדם שיבכה טוב להקב"ה וישיח את לבו להקב"ה הוא יראה ניסים, זה מה שרבינו לימד אותנו, שאם בן אדם מרגיש כל כך מוכה, וכל כך שבור, שיפנה להקב"ה בשפה שלו, לאחד קל יותר באידיש, ולאחד קל יותר באנגלית, כל אחד בשפה שהוא מדבר, אין איזה ענין לדבר עם הקב"ה דווקא באידיש, כשלמישהו קשה לדבר כך והוא מדבר עילגת, תדבר אל הקב"ה כדבר איש אל רעהו, כשמישהו מוצא חבר שלו ושופך את כל מה שהוא עובר, מדבר ומלבן, רבע שעה עשרים דקות, זה נותן תחושה כל כך טובה, ואף שלא קיבלו שום עצה, מרגישים שמישהו הקשיב וזה מיקל, והדברים קל וחומר כששופכים את הלב אצל הקב"ה, ואומרים רבונו של עולם תמחל לי, רבש"ע מה אעשה שנפלתי כל כך, יש לי נסיונות כאלו קשים, יש לי יצר הרע כל כך קשה אני נופל שוב ושוב, רבש"ע תמחל לי אני רוצה להיות ירא שמים, זה מתנה גדולה שקיבלנו מרבינו.

למות, והציבור ענה אחריו כמו בגראמען, הי תורה והי מצוות שיגיננו עלינו, ושואל ר' נתן, וכי זה שיר שמתאים לשיר בחתונה, וכי כעת זה הזמן להזכיר שהולכים למות, ותירץ שהאמת היא שבן אדם חכם, יושב בחתונה ושואל על מה בדיוק שמחים כאן, הרי זה שמתחתן עומד לפני החיים הקשים שיבואו אליו, כל אחד יעבור את מה שהוא צריך לעבור, ועל מה בדיוק הוא שמח, לכן אומרים לו שהוא יכול להיות שמח, כי מה שעוברים כאן כמה שנים זה כלום, עוד מעט מגיעים לבית דין של מעלה, ושם מביאים את כל ההתחזקות וכל התורה ותפילה, וכל הנסיונות, ובינתיים תהיה שמח שאתה יהודי, ואתה זוכה להניח תפילין, ואתה זוכה ללבוש ציצית, ויש לך מזוזה, ואתה אוכל בכשרות, ושיש לך ילדים, והם הולכים לתלמוד תורה ולומדים ומתפללים, הרי אין לנו השגה מה זה, כשיש לאנשים ילדים והם לומדים ומתפללים ולהם יש ילדים הלאה, הרי זה המשך לנשמה, ונחשב שהוא לא מת, זה ממתיק את הדינים.

צרת לבבי הרחיבו – על כל מה שיש לנו על הראש

מוהרא"ש היה תמיד מספר לפני פורים סיפור שהיה אצל חסידי ברסלב, ואני לא אהיה כאן כנראה לפני פורים, אז אפשר לספר את זה כעת, פעם התאספו אנשי שלומינו בסעודת פורים, אחרי שהתפללו מנחה, צריך לזכור מזה, שקודם יש להתפלל, ואחרי זה מתיישבים לסעודה ושותים ויש שמחה גדולה, והאברכים ישבו וראו שיש בצד יהודי שלא רוקד ולא שמח, וניגשו אליו ושאלו אותו למה אתה לא שמח ולא רוקד, הוא ענה שיש לו את צביה על הראש, היתה לו בת מבוגרת שקראו לה צביה, ואיך אני יכול לרקוד, אמרו לו וכי זה מה שלמדת אצל רבינו, אם יש לך צרה תצעק אל ד', ולא יושבים בצד כאובים ובוכים וממורמרים, והכניסו אותו לתוך

אעשה שבחורים שפגמו לא מבינים מה כתוב שם, ולכן אני חייב לכתוב לשפה שלהם.

בספרי רבינו רואים שיש לדבר אל ד'

וכשילמדו את ספרי רבינו מה יראו שם, יראו מה זה ברסלב, ויראו שיש ללכת לפינה ולצעוק אל ד', ולשוחח אל ד', אפשר לעשות את זה ברכב, להדליק איזה שיר שמעורר את הלב, ולהסתכל כלפי מעלה ולהגיד: רבנו של עולם עזור לי, רבנו של עולם אני רוצה לעשות תשובה, אנשים חושבים שחסידות ברסלב זו חסידות מוזרה, אנשים ששומעים שהבן שלהם נהיה חסיד ברסלב הם כל כך מודאגים ונבהלים, וחושבים מי יודע מה יש שם, הרי בפורים כל אחד מתחפש לברסלב, לוקחים את הדבר הנוראי והמשוגע של נח ומתחפשים עם זה, ואנשים לא רוצים שהבן שלהם יראה כך כל השנה, ואנשים לא יודעים שחסידות ברסלב זה דבר אחד, לדבר אל ד', כשבן אדם מתקרב לברסלב אסור לו ללכת מבית הוריו וממנהגי הוריו, ובוודאי ובוודאי לא לזלזל בכשרות המאכלים, ברסלב זה רק דבר אחד, ללכת לפינה ולדבר אל ד', לשוחח עם ד', אתה יהודי אז תדבר אליו, תגיד לו רבנו של עולם עזור לי, אני נראה כל כך טוב בחוץ אבל אני רוצה להיות יהודי טוב, אני רוצה לעשות תשובה, אני רוצה מידות טובות, רבש"ע עזור לי, בוער לי בקרבי קנאה, אני רוצה שתדעו שכל מחלוקת שיש, אם זה בין חברים, אם זה בין שכנים, אם זה בביהמ"ד, אם זה בין בני משפחה, הכל מגיע מקנאה שיש למישהו, אחד מקנא ומזה הכל מתפתח, ולא מבינים שאין על מה לקנא, ואף אם נראה שיש למישהו משהו יותר ממך, וכי בגלל זה מותר לרדוף אחרי אנשים, יש עצה ללכת בצד ולבכות על זה, רבנו של עולם, הרי אני יודע האמת שכל המחלוקת הזו באה רק מקנאה, למה אני צריך לקנא באנשים, רבש"ע למה שלא אהיה מרוצה עם מה שיש לי.

חסידות ברסלב – הכוונה לספרי רבינו

אנשים חושבים שאולי חסידות ברסלב זה לשיר איזה שיר מסויים, פעם אמר לי מוהרא"ש אתה יודע מה זה שיר של ברסלב? שיר שחסיד ברסלב שר, זה שיר של ברסלב, כי השירים של ברסלב הם שירים שאיזה חסיד ברסלב שר אותו לפני מאה שנה, ואם אנחנו נשיר עכשיו שיר, זה גם שיר של חסידי ברסלב, אנשים שואלים איפה אפשר למצוא את ברסלב האמיתי, אגיד לכם איפה, בחמשה הספרים המאירים שרבינו השאיר לנו: ליקוטי מוהר"ן, שיחות הר"ן, חיי מוהר"ן, ספר המידות, וסיפורי מעשיות, ואחרי זה אפשר לעשות שיעור בליקוטי הלכות, ואחרי זה יש לנו את המתנה של מוהרא"ש שהוריד לנו את ליקוטי הלכות לדור שלנו, מוהרא"ש היה אומר שמי שפגם בפגם הברית לא יכול להבין לבד את דברי רבינו ודברי תלמידו ר' נתן בליקוטי הלכות, כי זה מה שקורה כשצופים בדברים אסורים.

יש אנשים שכועסים עלי שאני מדבר כל הזמן מצפיות בראיות אסורות, אבל מה לעשות שזו המציאות, ורבינו כבר מדבר מזה, בליקוטי מוהר"ן בחלק א' סוף סימן כ"ה, כותב רבינו שאת היצר הרע והבעל דבר יש לקרות בשם אחר, בשם 'כח המדמה'. וזה מה שקורה בזמנינו, כי פעם הנסיון היה שהיו אנשים שחוטאים בעבירה ממש, אבל היום אנשים יושבים וצופים שעות ארוכות, והכל רק דמיון גדול של עבירות וראיות אסורות רח"ל, וזה היצר הרע של כח המדמה, ורבינו אומר בסימן ל"ו שאי אפשר לשום אדם להשיג ולתפוס דיבור של הצדיק אם לא שתיקן תחילה אות ברי"ק כראוי, כדאיתא בזוהר סלוקא דיסודא עד אבא ואמא, מוהרא"ש היה אומר שלאנשים יש טענות שהוא כתב קונטרסים על קדושת הברית, הרי אפשר לראות הכל בליקוטי מוהר"ן ובליקוטי הלכות ולמה לכתוב שוב ושוב, אבל אמר מוהרא"ש מה

אבל מי שלא שמח, צריך דווקא את החלה ההיא ואת הרוטב ההיא, ואת היין הזה וכו', ואחרי זה הוא עוד לא שמח, וזה נכון שצריך לקנות לכבוד שבת דברים טעימים, אבל בלי שמחה לא יהיה כלום.

שמחה – אין קושיות על הקב"ה

והשמחה היא כשאין טענות על הקב"ה, ברגע שיודעים שהקב"ה לא עושה טעויות והכל לטובה, הוא מתמלא בשמחה, אפשר להיראות יהודי חשוב עם בגדים של רבנים וראשי ישיבה, והמוח שלו מלא בטענות נגד הקב"ה רח"ל, הוא חושב שהשידוך שלו לא היה צריך להיות, הוא אוכל את הלב כבר עשרים שנה, ואפילו השדכן מודה שזה טעות, ויכול להיות שהשדכן טעה, אבל אם הוא טעה, הקב"ה עשה שהוא יטעה, והקב"ה לא טועה, והאברך כבר מחתן את ילדיו והוא עוד עסוק בטעות של השידוך של עצמו, וחושב שכל אחד נשוי יותר טוב ממנו, ולא יודע שהכל תלוי בו, תבקש מהקב"ה שיהיה לך טוב בבית, ותראה איך פתאום תהיה לה חן בעיניך, אברכים משגעים את נשותיהם שיתלבשו ככה וככה, ולא מבינים שהכל תלוי בהם, צריכים לדבר אל הקב"ה ולהגיד לו, רבוננו של עולם אני יודע שהכל תלוי בך, אני מבקש ממך שתעשה שיהיה לי נעים בבית.

במקום לרצת לטיפול תכנים בחזרה את הקב"ה

היום נהיה עולם שכולם הולכים למטפלים ושופכים שם את הלב, ומערבבים שם את כל ההיסטוריה, אבא שלי עשה לי ככה ואמא שלי עשתה לי ככה, הרי הדברים האלו הילדים שלכם יגידו עליכם, והנכדים יגידו על הילדים שלכם, וככה מוציאים את כל הכאב, וכשהכאב בחוץ, אומרים שהפגישה הסתיימה ויבואו שוב שבוע הבא ויערבבו שוב את הדייסה, ואתה צורח שאתה רוצה

עבירות עושים רק כשנמצאים בעצבות

אם מישהו רח"ל כל כך אדוק בדברים לא טובים, ובמחשבות לא טובות, והוא מרגיש שאין לו שום עצה לצאת מזה, אומר לו רבינו יש דרך להמתקת הדינים, על ידי ריקודין והמחאת כף, תהיה בשמחה, אם תהיה שמח שאתה יהודי ושאתה עושה מצוות אתה תצא מהכל, רק בן אדם שבור רוצה לחשוב ולראות דברים לא טובים, אולי זה נשמע מוזר מה שאני אומר, אבל זו המציאות, רק מי ששבור והוא בעצבות, הוא זה שהולך לראות עבירות, בן אדם שמח לא מעניין אותו כל השטויות האלו, ולכן רבינו אומר שצריך למסור את הנפש להיות בשמחה, ואפילו לעשות מילתא דשטותא, העיקר להיות בשמחה, כדי שלא ליפול ח"ו בעבירות, חז"ל אומרים שמי שיש לו משפט עם עכו"ם שיעשה את המשפט באדר ואז הוא יצליח, כי על ידי שמחה אפשר לצאת מכל הצרות, כי בשמחה תצאו.

להיות בשמחה בשבת

מגיע שבת קודש, סוף סוף הגיע היום הזה שאנחנו מחכים לו כל השבוע, עובדים קשה שבוע שלם, לא רואים את האשה ואת הילדים, והכל כדי שכשתגיע השבת קודש נוכל לשבת איתם ולעשות סעודה יפה, ובסוף האברך מגיע לשבת קודש כל כך שבור, וכל השבת הוא רק רב עם אשתו וילדיו, הרי אסור לריב בשבת, כפי שכתוב בתיקוני זוה"ק על הפסוק לא תבערו אש בכל מושבותיכם ביום השבת, שאסור להדליק את אש הכעס, אסור לכעוס כל השבוע וזה כמו עבודה זרה, אבל בשבת ביותר, בשבת צריך להיות בשמחה, ואנחנו עכשיו כבר בערב שבת, צריך להתפלל על זה, רבש"ע תעזור לי להיות שמח בשבת, השמחה בשבת לא תהיה על ידי איזה מאכלים שונים ומשונים, כי מי ששמח לא איכפת לו מה קנו ומה לא קנו ואף אם חסר משהו הוא שמח,

אחרי שלקח ויטמינים, מי שלקח ויטמינים חייב להגיד ככה כי הוא שילם כסף, אבל האברך הזה באמת הרגיש ככה, מוהרא"ש היה אומר למפיצים שיקחו כסף בהפצה, כי בנוסף לזה שברגע שהוא נתן לך צדקה יפתחו לו השערים, וחוף מזה יש בזה טריק, כשבן אדם משלם כסף יש לזה חשיבות ולא זורק את זה, תסתכלו איזה תורים ארוכים יש בחנויות טבע, אנשים מוציאים משכנתאות לשלם שם, חוזרים עם שקיות גדולות, כל דבר עוזר למשהו אחר... זה עוזר ללחץ בחזה וזה לגב וזה לרגל וכו', וכי זה עוזר משהו? אולי מרגישים ככה, כי הגמרא מספרת ככה על מי שמאמין בחולדה ובור.

האמונה בחולדה ובור

הגמרא מספרת, על בחור שעבר ליד בור ושמע שמישהו צועק לעזרה, ומתקרב הוא שומע שיש שם נערה שצועקת שיוציאו אותה, אומר הבחור אני לא יכול להוציא אותך, והיא הבטיחה לו שאם יוציא אותה היא תסכים להתחתן איתו, ועברה שם חולדה, והם החליטו שהחולדה והבור יהיו עדות שהם הולכים להתחתן, ולמעשה שכחו מזה, והבחור התחתן, והיא חיכתה לו, כמו הסיפורים שיש כאן בלעייקווד, שהבחורות מחכות לשידוך, והבחורים לא רוצים, כי רוצים להישאר ללמוד, אצלינו החסידים הבעיה הפוכה, אין נערה שלא מוצאת שידוך, ורק הבחורים מתרבים ומתבגרים, צריך שמשיח יבוא ויספר לתושבי לעיקווד שהבחורים החסידים מווייליאמסבורג הם בחורים מאוד טובים, ויספר לחסידים בעיר שאנשי לעיקווד הם אנשים טובים, וכך יוכלו לפתור את הבעיה, אבל בינתיים סובלים, כי הוא אוכל טשולנט והוא אוכל טשאלענט, ומה יקרה כבר אם יכניסו קטשופ בטשולנט, בינתיים סובלים, אני שומע כאן מראשי הישיבות, שהבחורות מתבגרות ולא מוצאות

שיעזור לך, ולאף אחד אין עצה באמת לעזור לך בדרך זו, כי זו הדרך של אומות העולם, הרי אם היית מספר את זה להקב"ה, הוא בטח יכול לעזור לך, רבינו יכול לעזור לך, רבינו יגיד לך שכל הבעיה כאן תוכננה על ידי הקב"ה, אתה יכול להגיד שזה בגלל אבא שלך, כי סבא שלך הגיע מהשואה וכו', וכולם מסביבך בעייתים, ורק בגללם אתה סובל, והאמת היא שכל הבעיה שלך היא רק כי הוצאת את הקב"ה מהתמונה, תכניס בחזרה את הקב"ה לפאזל, והכל יהיה טוב, הבעיה הזאת קרתה לך כי הקב"ה רוצה ככה, וככה זה טוב, כי הקב"ה לא עושה טעויות, במה אדם נקרא ירא שמים במה אדם נקרא צדיק, אנחנו לא באמת מבינים מה זה צדיק, אבל אנחנו יודעים דבר אחד, שכל גדולת הצדיק הוא שאין לו תרעומות ואין לו קושיות והוא לא מהרהר רגע אחד על הרבש"ע, צדיק לא קשור לפראק או לרעז'וולקע, ולא לשום דבר אחר חיצוני, צדיק זה רק במוח, ולא רואים את זה בחוץ, וזה מה שאנחנו מקבלים מרבינו, אנשים שואלים מה זה ברסלב, ברסלב זה משהו בפנים בתוך המוח, רבינו משנה לנו את הדיסק במוח, שנדע שיש הקב"ה בעולם, המהווה את הכל, והוא מחיה את הכל, ואת אשתי קיבלתי במתנה מהרבש"ע, ואת הילדים קיבלתי מהרבש"ע והפרנסה שלי מהרבש"ע.

התורה מרפאת ומשמחת

ואם אני רוצה שמישהו ישתפר, אלך בצד ואבקש מהקב"ה שיעזור לי, ויש עוד עצה חוץ מתפילה, לימוד התורה, אם לומדים תורה נהיים בשמחה, היום דיברתי עם אברך והוא אמר לי, שהשבוע יצא לו ללמוד הרבה יותר מדרך כלל, ב"ה שכל תלמידי היכל הקודש לומדים, לכל הפחות דף גמרא ופרק משניות, והוא התחדש לאחרונה ולמד יותר, והוא אומר שהוא ממש מרגיש איך שהמוח שלו התיישב, והוא התרפא, כמו מישהו שאומר

ויש להבין מה שלומדים, ואם לא מבינים, שלא יעצרו עכשיו ושלא יקבלו חלישות הדעת אלא להמשיך ללמוד, ולהבין אחרי זה, אבל מהיכן לקחתם את הדרך להגיד לכתחילה לאנשים שיש לקחת משניות ולגרוס, ועוד להכניס אוזניות ולשמוע משהו שם, עניתי לו שהוא צודק, אבל מה אני יעשה שהבחור לא רוצה ללמוד, אמרתי לו שאני יכול להגיד לכם, שבשבילכם אכן כוונת השיחה זה כמו שאתם הבנתם, אבל מה אני יעשה, הרי אני לא אוהב ללמוד, ומלא בחורים ואברכים לא יושבים ולומדים מה אפשר לעשות עבורם, בשבילם נלמד את השיחה בדרך אחרת, שיקחו משניות ויגרסו, בהתחלה שאפילו ילמדו עם אוזניות, וישמעו מה שישמעו, כי הוא לא יפתח גמרא בצורה אחרת ולא יפתח משניות בלי זה, ובשבילו כוונת רבינו 'ובמילא יבין' שגם הוא ירצה להבין וגם הוא יפתח את הגמרא באופן שירצה להבין.

שידוכים, ואצלינו הפוך, יש בחורים יקרים מבוגרים, וכל העוולה שלו שהוא לא לומד בישיבה, הרי אצל החסידים אחרי גיל תשע עשרה - עשרים, אין מה לחפש בישיבות, לא כמו בלעיקווד, בחור בן עשרים ושש שיושב בישיבה, אצל החסידים זה מראה על בעיה שלו... הוא נקרא בטלן, אם הוא עובד ויש לו עסק ויש לו שיעור תורה בבוקר ובלילה הוא נחשב לנורמלי, ונחזור לסיפור, אחרי שהבחור התחתן עם אחרת, נולד לו ילד והגיעה חולדה ונשכה והרגה את הילד, ושוב נולד לו עוד ילד והילד נפל לבור ומת, ואשתו אומרת לבעל שצריכים לעשות חשבון הנפש למה זה קרה להם, ואז הוא נזכר מהסיפור של החולדה והבור, ואמר לה שהבטיח לאחרת, והיא ביקשה גט ויחזור אליה, והגמרא מסיימת, שיש דבר כזה שבן אדם מאמין בחולדה ובור, ובסוף זה עובד, אותו דבר זה עם הויטמינים למי שמאמין בהם.

לימוד התורה – שמירה ברוחניות

אנשים היום מאוד מיואשים מלימוד התורה, עסוקים במסחר כל היום, האם ירדו מחירי הנדל"ן או לא, אומרים כל הזמן שירד ולא יורד, ואחרי זה מגיעים הביתה מותשים וצריך להשכיב את הילדים, מה אפשר להגיד לאברך הזה, אפשר להגיד לו רק עצה אחת, קח את הגמרא ותתחיל לגרוס כמה דפים, קח את המשניות ותתחיל לגרוס כמה פרקים, אתה תראה איך שהתורה תכניס בך שמחה, ולא רק שיהיה לך שמחה, אלא יהיה לך שמירה, קשה מאוד לאברכים להתמודד עם נסיונות הדור, יש היום נסיונות שלא היה אף פעם, אבל יש גם עצות שלא היו אף פעם, העצות שרבינו נתן הן מיוחד עבור הדור הזה, הדור שברגע אחד אפשר ליפול בשאול תחתית, בדור הזה יכול אברך ברגע אחד ליצור קשר עם אחרים ירחם השם, אף אחד לא יודע מה עובר על אברכים היום, ועל ידי העצות של רבינו אפשר

דרך הלימוד

אבל לנו יש את העצות של רבינו שבוודאי עובדים, דיברנו על עצה של לדבר אל השי"ת, ויש את העצה השניה של לימוד התורה, אבל כאן יש לי בעיה לדבר מדרך הלימוד, בעיר התורה לעיקווד, כי בויליאמסבורג עוד אפשר לדבר על ללמוד מבלי להבין, אבל אמרו לי שאני חייב להיכנס לישיבה הגדולה כאן בלעיקווד ואני אראה בעצמי איך שמאות ואלפי בחורים ואברכים יושבים ולומדים בהבנה, אבל האמת היא שלרבינו יש דרך לכל אחד, קיבלתי השבוע טלפון מאחד מראשי הישיבות, והוא אמר לי אני לא רוצה לקנטר, אני רוצה באמת לשאול אתכם, גם אני לומד שיחות הר"ן וגם אתם למדתם שיחות הר"ן, וכי לא כתוב שם אחרת ממה שאתם אומרים, לא רציתי לנתק לו כי הוא אדם חשוב, אמרתי לו שאשמח לשמוע מה הוא אומר, ואז הוא מסביר, שבשיחות הר"ן כתוב שצריך ללמוד,

בית וכו', אבל זה כבר סיפור אחר לגמרי, לא שווה כל ההנאה בגלל זה.

לימוד משניות שומרת מנסיונות ובזיונות

רבינו היה אומר על מה שמבקשים כל יום 'אל תביאני לא לידי נסיון ולא לידי בזיון', ואמר רבינו שהוא מבאר בדרך צחות, שזה אחד משניהם, או נסיון או בזיון, מי שלא עומד בנסיון יש לו בזיון, אני לא כל כך מבין מה הצחות כאן, כי זה מאוד כואב, איך האברך יכול להסתכל אחרי זה על אשתו ועל ילדיו, רבינו אומר בסימן ע"ב שמי שיש לו קצת שכל, אין לו בכלל תאוות כאלו.

והדרך להתמודד עם הנסיונות האלו הוא על ידי לימוד המשניות, גם אם כולם יצחקו עליך, כשהתקרבותי למוהרא"ש הוא אמר לי לפתוח ישיבה, ואחרי שפתחתי את הישיבה הגיע אלי ר' שלמה, ואמר לי שהוא רוצה לפגוש אותי, ואמר לי שהוא ראה בחור בבארא פארק בבית כנסת וראה אותו גורס משניות, והוא שאל את הבחור אם הוא מבין, והבחור ענה שכן, ור' שלמה שאל אותו מה כוונת המשנה חמש עשרה נשים פוטרות צרותיהן וצרות צרותיהן מן החליצה ומן היבום, והבחור ענה לו, מה השאלה בכלל? כתוב כאן במשנה שהקב"ה מאוד אוהב אותי, והוא אמר לבחור שהוא חייב לפגוש את הראש ישיבה שלו, כי הרה"ק מבארדיטשוב בוודאי היה מחיה את עצמו עם בחור כזה, והבחור אומר שבמשנה הזאת כתוב שעוד יש לו תקנה והקב"ה מחכה לו שישוב אליו, וזה הכוונה במשנה שפוטרות צרותיהן עד סוף כל הדורות, שתמיד יהיה לו תקנה עד סוף כל הדורות, וב"ה נכנסו אז לישיבה בחורים עם בעיות קשות מאוד, גם בחורים שלא הבינו כלום בלימוד התורה, וגם בחורים עם בעיות נפשיות קשות, ובעיות של קדושה ובעיות חברתיות קשות, וכל מי שגרס משניות התרפא והצליח, אנשים שאלו אותי

לעבור את זה, ואף אם נפלו אפשר לחזור, רבינו אומר שאף מי שנפל בשאול, אם יקבע לעצמו שיעור ללמוד כל יום וכך הוא יצא מזה, אם הוא גורס קצת חומש קצת משניות קצת תהלים קצת ליקוטי מוהר"ן, התורה תוציא אותו מכל בעיותיו.

לימוד התורה מביא הערכה בבית

והדברים אמורים גם לגבי שלום בית, בן אדם מגיע הביתה ומסיים לאכול, והוא עסוק עם עיתונים או עם הטלפון שלו, איך הוא רוצה שיהיה לו שלום בית, הרבה אברכים באים בטענה למה היום אין לנשים את הערכה לבעל כמו שהיה בדורות הקודמים, וטוענים שיש חורבן נורא, כי פעם כל אשה העריכה את בעלה ועשתה בשבילו הכל, והיום יש להם אומץ להפוך את הפנים ולהראות את הגב, והתשובה פשוטה מאוד, כי אין להם את מי להעריך, רואים שהבעל עסוק בלשחק משחקים, מה יש להעריך בזה, אבל אם היא רואה שהבעל פותח גמרא גדולה, יש לה מה להעריך, ושיהיה לך מספיק שכל להגיד לאשתך שאתה מבין מה שאתה לומד ושאתה לא סתם גורס, והיא לא תבחן אותך, אבל היא מאוד תעריך אותך, אולי כאן בלעיקווד הנשים כן יכולות לבחון את הבעל, אבל אצלינו בווייליאמסבורג הן לא יודעות כלום, ואם הן יראו שהבעל לומד גמרא, זה יעשה להן הרגשה טובה שהבעל לומד תורה, אבל אם רואים שהבעל משחק בטלפון איזה הערכה כבר יכול להיות, ואם ח"ו הבעל נפל, הרי בסוף היא עולה על זה, אי אפשר להעלים ממנה, המון המון תיקים כבדים בענין זה ביקשו ממני להתערב, וזה מאוד קשה, כי ברגע שאשה מגיעה בטענה שמצאה אצל הבעל משהו, ולא חלמה בכלל שיש דברים כאלו והיא ממש חיה עם המלאך המוות בעצמו ירחם השם, אין לי מה להגיד לה, אני יכול לנסות להגיד שלא כדאי לפרק

צודקת, אפשר ללמוד את התורה ועל ידי זה לצחוק על הנשים ולהגיד שיש להם שכל קטן והן סתם רוצות תשומת לב, אבל אתה יכול ללמוד את זה בצורה יפה, שרבינו אומר שעם נשים לא מתווכחים ולאשה צריך לתת את ההרגשה שהיא צודקת.

מוהרא"ש היה אומר לנו, שאם האשה אומרת בוא ונצא החוצה להשתזף בחום השמש, ואתה אומר לה, שעכשיו כבר לילה ואין שמש, ואי אפשר להשתזף, והיא אומרת שזה יום, צריך הבעל להגיד לה, טוב, את צודקת, נמרח על הפנים את המשחה נגד השמש, שלא נשרף מדי, ונצא, ואז היא תגיד שהיא טעתה ואין שמש, אבל אתה אל תגיד לה, ואם היא אומרת ביום, בא נצא החוצה לקדש את הלבנה, אז תצא והיא תגיד שטעתה, אני תמיד חשבתי מה זה המשל הזה שמוהרא"ש נותן, הרי זה ממש מקרה קיצוני, ולמה הוא לא נותן איזה משל נורמלי, עד שהבנתי שמהורא"ש רצה להגיד שאפילו במקרה הקיצוני שאתה בטוח שאתה צודק במיליון אחוז, תזרום איתה ואל תתווכח, ואל תיכנס לויכוחים מיותרים על ההורים וכו' שיוכיל לגט, יהודי ירא שמים לא מתווכח עם אשתו, אם תיקחו רק את המשפט הזה בשיעור, אתם תצילו את חייכם, לא מתווכחים עם אשה, אם היא רוצה ללכת לשם לשבת, אז תלך לשם, ואל תתחיל עם סיפורים שלפי ההלכה היא חייבת להקשיב לך, וזה נוגד את ההלכה, אתה באמת אל תעשה שום דבר נגד ההלכה, ואם יש כאן בעיות של הלכה תשאל את הדיין מה לעשות, אבל ח"ו להתווכח.

ומה שכן צריך לעשות בבית, זה לתת מילים טובות, הבעיה היא, שבן אדם חכם אומר לעצמו, תביא איזה דבר תורה יפה, שאוכל להגיד בשולחן שבת, מה נכנס כאן להגיד לאשה כמה אתה מעריך אותה, הרי כבר עברתי את הגיל הזה, ואני אומר לו שזה הבעיה שלו, כי הגמרא אומרת במועד קטן

מה הכח שלי, האם אני עושה כישוף, ואמרת שאני רק שדכן, הבאתי לו את דברי רבינו בשיחות הר"ן, והראתי לו שכתוב שמשנה אותיות משנה, זה משנה את האדם.

וצריך לדעת שכל עוד שאנחנו כאן בעולם הזה, יש נסיונות, ואנחנו לא מלאכים, מלאכים יש מספיק למעלה, כפי שרבינו אומר על התפילה של יו"כ 'ואביתה תהילה מקרוצי חומר', הקב"ה רוצה דווקא את העבודה שלנו, ואף שמאוד קשה, אנחנו יכולים להתמודד עם זה על ידי לימוד התורה, וכשלומדים תורה הולכים הביתה מרוצים.

לא להתווכח בבית

ואם האשה מתווכחת וצועקת, מקשיבים לה, ואין כזה דבר להתווכח עם אשה, לפני עשר שנים התקשר אלי איזה פרופסור גדול, אז הוא גבה לפגישה אלף דולר, אני לא יודע כמה הוא לוקח היום, והוא התקשר אלי על איזה מקרה, של בחור שלמד אצלי, והדרכת אותו כפי שמוהרא"ש לימד אותי להדריך, ואשתו היתה אצל הפרופסור, והוא אומר לי, שעם כל הכבוד על הדברים הטובים ששמע שאני עושה, אבל אין לי נסיון בהדרכת נישואין, ומי אומר שהדרך שאני מדריך היא הדרך הנכונה להדריך, אמרתי לו שהאמת היא שאין לי נסיון, אבל אני לוקח את הדרך ממי שיש לו נסיון של אלפי זוגות שהוא ליווה, אולי היום אני יכול להגיד שיש לי קצת נסיון, אבל אני הולך אחרי מוהרא"ש, שמעל חמישים שנה דיבר עם אנשים, והדריך אותם עם העצות של רבינו, והעצה של רבינו היא – שלא מתווכחים עם אשה, ואנשים שואלים איפה זה כתוב, הראתי לאברך שיצלם בליקוטי מוהר"ן חלק א' בסימן ר"ב, ושזה יהיה השומר מסך בטלפון שלו, כל התורה רק ארבע שורות, אבל משם מבינים מאוד ברור, שרבינו אומר שלא מתווכחים עם אשה, והיא

לשאל אתכם, הרי גם אנחנו מתבגרים עוד מעט, מי יסתכל עלינו, יש לך רכב ואתה פנוי למה שלא תעשה לה את זה, למה שלא תעשה את זה להורים של אשתך, לסבתא של ילדיך, תעשה את זה לאשתך, תעשה את זה לטוֹבת עצמך, אם אתה לא יכול אתה לא יכול ומותר להגיד שאתה לא יכול, אבל אם אתה יכול אל תזלזל בה, תשמח שאתה יכול לעשות משהו למען הבית שלך, תכבד את ההורים שלה.

כיבוד הורים

וזה הזמן להזכיר לכבד גם את ההורים שלך, אפשר לקנות עולם הבא עם כיבוד ההורים, אשרי מי שגר בעיר אחד איתם, ויכול לעלות להוריו פעם ביום, במקום לחפש חסד ולקחת אנשים חולים וכו', אפשר לעלות להורים, זה לוקח כמה דקות, לפעמים עולים עם נכד לתת להם נחת, ועולים לכמה דקות, אם רואים איזה נורה שנשרפה מחליפים, אם רואים עוד משהו קטן שאפשר לתקן, מתקנים, ומחיים את ההורים, וכיבוד אב ואם זה חינוך, כי כך מראים לילדים כמה ההורים חשובים, והם ידעו גם לעשות כך.

אני מאוד נהנה להיות כאן, כל כך יפה להיכנס לבית כנסת שאפשר לשמוע שם עצות מועילות לחיים, ועצות טובות ולא רעות, היום יש לאנשים חברים שנותנים עצות מסוכנות, אברך הולך לחברו ומספר לו מה עובר עליו עם אשתו, מיד החבר יגיד לו, וכי אתה רוצה לסבול כל החיים? תגרש אותה וזהו, המילים האלו כל כך קל להגיד, ומה יהיה אחרי זה, אוי ואבוי לכל מי שיש לו חלק בעשיית גט גירושין, הדבר הזה שייך לאנשי הסנהדרין, ומי שטוען שיש מסכת גיטין, התשובה היא שיש גם מסכת הוריות, וכמו שהוריות שייך לסנהדרין כן מסכת גיטין היא מסכת השייכת רק לסנהדרין, ואסור לאדם פשוט לדחוף מישהו לגט, ומי ששואל וכי

שאינן גיל לדברים האלו, עד זיבולא בתרייתא אשה צריכה את תכשיטיה, ואת המילים הטובות וההרגשה הטובה שהיא חשובה לבעלה, תן לה מילים טובות, תגיד בבית, כמה אתה מודה להקב"ה שיש לך אשה כזאת טובה.

לא לספר חולשות

יש עוד עצה טובה לשלום בית, אל תוריד את עצמך בפניה, אל תספר לה את החולשות שלך, אתה לפעמים ממלא לה את המטענים עם יריות, וברגע האמת זה ישמש נגדך, אם תגיד לה שמאז שהיית ילד היה לך בעיה זו וזו, הרי בסוף היא תלך לטיפול וימצאו שיש לך בעיה מוכרת שיש גם לאמא שלך ולסבתא שלך, ובסוף ישחטו אותך בשני סימנים על ידי דברים שאתה סיפרת, לפעמים אברכים צעירים כל כך מאושרים, ואומרים לאשה, אני לא יודע למה זכיתי להתחתן איתך, הרי את כל כך מוכשרת ואני לא, לא יודע למה זכיתי, ואחרי כמה פעמים היא גם תשאל את עצמה למה באמת זכית, הרי היא הרבה יותר ממך, לא מדברים כך, אלא אומרים ש'כח אייבערשטער שזכיתי והתחתנתי איתך, תגיד שאתה מרגיש בר מזל שהתחתנת איתה, אבל אל תוריד את עצמך, ואל תשפיל את עצמך.

לא לדבר נגד משפחתה

ועוד משהו חשוב, לא מדברים אף פעם על משפחתה נגדה, גם אם יש לאבא שלה משהו מאוד מוזר שהוא עושה, גם אם עושה איזה תנועה ושר איזה שיר, ואתה מחקה אותו ועושה את זה בבית, אף אם היא בהתחלה צוחקת על זה, בסוף היא תבכה על כך, אסור לפגוע בה על ידי שצוחקים על משפחתה, ואם היא אומרת שאמא שלה ביקשה אם תוכל לקחת אותה ולהחזיר אותה, אסור להגיד שאתה לא המונית של אמא שלה, ואני רוצה

שובבי"ם, ד' יעזור שנוכל להיות בשמחה ועל ידי זה נצא מכל הבעיות, ונתחזק שוב בשיעורים כסדרן, ובאמירת משניות, משנ"ה בגימטריא פרנס"ה, משניות מביאים שפע רב, ורבינו אומר שתלמו"ד בגימטריא ת"פ, כמנין לילי"ת, הקליפה המפילה את האדם בפגם הברית, ולכן לימוד התורה שורף את כל הקליפות, ד' יעזור שכאן בבית מדרש יוכלו להחיות זה את זה, ותראו לעשות כאן פעילות למען רבינו, שכל אחד מתושבי לעיקווד ידע שיש כאן מקום שאפשר לקבל חיזוק, הבחורים ימצאו כאן את הגיליונות שאסור להסתכל בהם, הגליון שכתוב שם שאפשר לחזור בתשובה, הגליון שכתוב שם שהקב"ה אוהב אותו, אני זוכר כשאני הייתי בחור פחדתי לגעת בקונטרסים האלו, ורק כשעבר מה שעבר, אמרתי בוא נראה מה כבר כתוב שם.

פעם היה בעיר טעפליק יהודי שהיה פעם אפיקורוס, ואח"כ נתקרב לברסלב, ובהתחלה היה לו בית מרקחת, והוא עמד מחוץ לחנות ללא כיפה ירחם השם, משועמם עם סיגריה בפיו, והוא פגש איזה קונטרס שהניח שם מפיץ מברסלב, ועבר שם אחד המתנגדים לברסלב וצעק עליו שאסור להסתכל בזה, והוא החליט שהוא חייב לראות את הקונטרס שאסור להסתכל בזה, והוא עבר על זה שוב ושוב, עד שנודע לו שהוא יכול לשוב בתשובה, ושיש מנהיג לעולם, והוא מחכה לו, והוא נהפך לירא שמים, צריך שהבית כנסת יהיה מקום, שאם עובר על מישהו מה שעובר, שהוא יוכל להיכנס כאן, ולנשום מהעצות של רבינו, ולהיוודע שעוד לא סוף העולם, והקב"ה מצפה לו.

אני אסבול כל החיים, צריך לדעת שאי אפשר לברוח מהקב"ה, ומי שחייב לסבול, יסבול, והחבר שהציע לך להתגרש לא יכיר אותך יום למחרת הגירושיך.

וכשאשתך צועקת עליך, תעשה תשובה ותחזור להקב"ה, רבינו מבאר בליקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן צ', את הטעם ששוברין כלי חרס בשעת השידוך, כי חז"ל אומרים בעירובין מא: שלושה דברים מעבירין את האדם על דעתו ועל דעת קונו [מקבלים התקף עצבים], עובדי כוכבים, רוח רעה, ודקדוקי עניות, ושואלת הגמרא למאי נפק"מ, למיבעי רחמי, שנתפלל שלא נגיע לזה, אחרי זה הגמרא אומרת שלשה אינם רואים פני גיהנום, ואחד מהם זה אשה רעה, ושואלת הגמרא למאי נפק"מ, והגמרא עונה לקבולי באהבה, ומדקדק רבינו שכאן הגמרא לא אומרת למיבעי רחמי, כי כאן יש לקבל באהבה, כי מרוויחים מזה שלא יראו פני גיהנום, ולכן שוברין כלי חרס, כי בירושלים היה שער החרסית שהוא נגד פתחה של גיהנום כפי שכתוב בירמיה, ויצאת אל גי בן הנם אשר פתח שער החרסית, ומרמזין לו לחתן, שאם היא אשה רעה תקבל באהבה כי על ידי זה אינך רואה פני גיהנום. תחזיקו את הבית שלכם במסירות נפש, ואף אם צועקים, תמשיכו לחייך אליה, וח"ו להכניס לראש מחשבות של הפרדות, רק על ידי זה שמחזיקים את הבית במסירות נפש זוכים להשראת השכינה, וכשהיא צועקת יש לפייס אותה ולהשאיר את השכינה בבית.

תיקון שובבי"ם אין הכוונה לצומות אלא לשבירת המידות, אני חשבתי לעשות ככה, אבל לה יש רעיון אחר והיא רוצה אחרת, אשכור את מידתי ובזה אעשה תיקון

הכנסת ספר תורה מוצש"ק יומא דהילולא של כ"ק מוהרא"ש זי"ע

במלון ראלי בקטסקילס מוצ"ש פרשת בשלח תשפ"ד

שזוכים בארץ ישראל, וברוך השם חלק מילדיי סיימו את הש"ס קודם הבר מצוה, וחלק סיימו לאחר הבר מצוה, אבא שלהם ראש הישיבה לא זכה לא קודם הבר מצוה ולא אחרי הבר מצוה, רק אחרי החתונה, אבל יש להיזהר לא להלחיץ, צריך לנסות לשחד אותם, אז י"ל עשה דבר הפוך, הוא אמר לו שאם יסיים ש"ס הוא יביא אותו לאמריקה, וכעת הוא זוכה לרוות נחת כשרואה את בנו מסיים הש"ס.

וב"ה עוד בחור חשוב לוי יצחק סיים כאן את הש"ס, וברוך השם שיש עוד הרבה אברכים שמסיימים את הש"ס בשקט, כל אחד עושה סיום בביתו בצנעא, עוד סיום ועוד סיום, ננסה לשלב את כל הדברים יחד, הרי כל המתנה הנפלאה הזאת שבחור צעיר יסיים ש"ס, קיבלנו ממוהרא"ש, ההשגה הזאת שאנשים פשוטים כמונו יכולים לזכות לסיים ששה סדרי משנה ואת כל הש"ס כמה וכמה פעמים זה הכל מגיע ממורה דרכינו הגדול, מוהרא"ש זי"ע.

מוהרא"ש לקח את השיחה הנסתרת של רבינו, שיחה ע"ו, לא דיברו מזה ולא ידעו מזה, ומוהרא"ש הפיץ ופרסם את השיחה בכל העולם, ודיבר מזה ללא הרף, וכמה הוא התייגע איתנו והתעסק עם נשמתנו במסירות נפש שנלמד תורה, שלכל אחד מאיתנו יהיה

א גוטע וואך, יש כל כך הרבה דברים לדבר הלילה, ננסה לדבר מה שאפשר, קצת מכל הנקודות, קודם כל התאספנו היום להילולא של מורה דרכינו מוהרא"ש זי"ע, וכן יש כאן סעודת מצוה, כשכל הקהילה זכתה לכתוב ספר תורה לזכותו של מוהרא"ש, ובנוסף לכך התאספנו כאן ציבור גדול של גבאי צדקה, קהילה שלימה של גבאי צדקה, כולם עסקו ועוסקים בגיוס כספים למוסדות התורה, ובנוסף יש לנו כאן הפתעה שהאברך י"ל הגיע לכאן מארץ הקודש עם בנו הבחור שעושה סיום הש"ס.

האברך הזה מחקה את ראש הישיבה בזה שהוא משחד את ילדיו למען לימוד התורה, הוא שמע בשיעורים שחייבים לשחד ילדים, כל ההורים צריכים לדעת את זה, כל ההורים האלו שמגיעים לבכות למה הילדים שלהם לא לומדים, צריכים לדעת שילדים בריאים אוהבים לשחק, ילדים בריאים רוקדים, וצריך לשחד אותם ללמוד תורה, כפי שהרמב"ם מביא, ילדים קטנים משחדים בסוכריות, וגדולים יותר משחדים בפרסים ומתנות, ובחורים משחדים בשידוכים, ילדים חייבים לשחד, כך עשיתי עם ילדי, אני כל כך רציתי שילמדו תורה, ואמרתי להם שאם יסיימו ש"ס אקח אותם לנסיעה לארץ ישראל, הרי אני בין כה צריך לקחת אותם כדי שיזכו לקדושה

חלק בתורה.

הש"ס, וככה עוד ועוד, והקב"ה ריחם עלי ומצאתי את מוהרא"ש, ומצאתי את העצות של רבינו, ונודע לי שאפשר ללמוד תורה גם אם לא מבינים, אפשר ללמוד על ידי אמירת התיבות הקדושות של התורה, ורבינו אומר שזה נחשב ללימוד התורה.

זה נכון שיש הרבה ליצנות על דרך הלימוד, ואומרים שזה לא נחשב ללימוד, ואז מגיע איזה חכם שאומר אני יראה לך ברור שלא זה הכוונה של רבינו, ובינתיים עובר עוד שנה ועוד שנה ועוד שנה, ועוד עשר שנים, ועדיין נמצאים בויכוח אם זה נחשב ללימוד ולא לומדים, אבל מי שמקשיב לרבינו, זוכה שחיוו משתנים לגמרי על ידי התורה.

כשמתכנסים כעת להילולת מוהרא"ש, מוטל עלינו לחשוב מה מוהרא"ש היה רוצה שנדבר עכשיו, האם מהמופתים שלו? בוודאי שלא! מה מוהרא"ש רוצה שנדבר עכשיו, האם את הגילויים הגדולים שזכה בהם? גילוי אליהו? והנשמות של המלאכים שהגיעו ללימוד איתו? בוודאי שמוהרא"ש לא רוצה שנדבר מזה, מוהרא"ש רוצה שנדבר מה שהוא דיבר אלינו כל השנים, בכל שיחה ושיחה הוא דיבר מלימוד התורה, ובכל פגישה שהיה לו עם בחור ואברך והתחיל לדבר איתם על דא ועל הא, הוא היה שואל אותם, למה שלא תיקח חומש ותלמד קצת, ביום ראשון עד שני וביום שני עד שלישי וכן הלאה.

אנחנו עומדים עכשיו במוצאי שבת בשלח, תבדוק טוב אם עברת על הפרשה השבוע, ומה קורה עם בא, ועם וארא ושמות, ומה קורה עם כל סדר בראשית, בואו נתחיל השבוע פרשת יתרו, ממחר מתחילים להגיד את התיבות הקדושות וישמע יתרו כהן מדין, עד שני, ואחרי זה תרגום, וביום שני ממשיכים עד שלישי, וכך זוכים ללימוד תורה, ומתחילים להרגיש טוב, כי השכינה הקדושה שורה אצל האיש שלומד תורה, אנשים אוהבים כל מיני דברים מוזרים, הולכים למישהו שודע לקרוא את המצח, ולמישהו שיכול להגיד איזה גלגול

- בדרך כלל כשיש הכנסת ספר תורה, שמחים שיש עשיר שכתב ספר תורה, ויש עוד ספר תורה, אבל כאן יש ענין אחר לגמרי, כי כאן כל אחד ואחד מאיתנו נהיה בעצמו ספר תורה, כפי שמוהרא"ש היה אומר תמיד לבחורי הישיבה, שיגיע יום, שמי שהיה לו שכל והקשיב לרבינו, אזי באותו יום שהוא יצטרך להיפרד מהעולם, כשיקחו את גופו, יקחו ספר תורה, ויכניסו אותו לארון קודש, ומיטתו תהיה ספר תורה, אבל מי שהוא חכם גדול ולא רוצה להקשיב ולציית בתמימות ופשיטות, אזי יסחבו חתיכת בשר... לא יעזור כלום לאף אחד, כי אף האנשים המוצלחים ביותר והמוכשרים ביותר והעשירים ביותר, כולם חייבים בסוף לעזוב את העולם, ולא לוקחים איתם כלום, אבל אם הם מקשיבים לקול הצדיקים שמסרו את נפשם שיהיה לנו דרך ללימוד, אז יקחו לעצמם את התורה.

- מי שלומד כל יום קצת משניות, אף אם ילמד רק פרק אחד משניות ביום, אחרי שנה וחצי הוא יסיים את כל ששה סדרי משנה, מי שלומד כל יום דף גמרא יש לו אוצר ביד, למדנו היום בשיעור את הדף של מחר [בבא קמא פז:]: שמי שחובל בבנו קטן צריך לשלם לו, אבל אי אפשר לתת כסף לילד קטן, אומרת הגמרא שצריך לעשות לו סגולה, דהיינו דבר שישאר לנצח, ואומרת הגמרא שסגולה הכוונה לכתוב ספר תורה, כי תורה היא דבר שנשאר לנצח נצחים, אם לומדים תורה לוקחים את זה לעולם הבא.

- כל כך יפה לראות כאן בחורים צעירים שעולים על הבמה ואומרים שסיימו ש"ס, אני זוכר שכשהייתי בחור רציתי כל כך ללימוד ש"ס, ולא הצלחתי לסיים מסכת, כל כמה חודשים ניסיתי שיטה חדשה בלימוד התורה, שמעתי מדרשן אחד שיש שיטה כזאת וכזאת וככה אפשר לקנות תורה, אז מיד ניסיתי את זה, וכשלא הצלחתי ניסיתי מסכתות קלות, וכשלא הצלחתי ניסיתי להתחיל ללימוד מסוף

מי שמרגיש שהוא פע, שהוא מאוס, הקב"ה שומע תפילתו, גם אם משפחתו ניתקה איתו קשר ואומרים שהוא לא מתנהג כראוי, הקב"ה לא מתנתק מאף אחד והוא נמצא לידו, אלו הדיבורים ששמענו ממוהרא"ש בכל ימי חייו, מוהרא"ש היה מתנהג לדור שלנו, מוהרא"ש סבל בכל ימי חייו רדיפות ובזיונות, והוא לא הרים ידיים אף פעם, אלא שוב ושוב חיזק אותנו.

אני רוצה כעת לבקש את כל המשתתפים כאן, מוהרא"ש השאיר לנו צוואה, שנעסוק בהפצת רבינו הקדוש בכל העולם, ובכל דור יש נסיון אחר, היו דורות קודמים שהיה להם נסיון של השכלה, פילוסופיה וחקירה, אנשים עזבו את דרך ד' מרוב חקירות, בדור שלנו אין את הנסיון הזה, הנסיון שלנו בדור זה הוא: שהנוער משוכנע שאם רוצים לחיות חיים טובים, אי אפשר שזה ילך יחד עם התורה, הקב"ה עזר לי והקשבתי למוהרא"ש ופתחתי ישיבה, ואף לפני זה ישבתי עם בחורים, וזה הדבר שאני שומע מהנוער כבר מעל עשרים שנה, לא שמעתי את זה מאחד ולא ממאה ולא מאלף, אלא מעשרות אלפי פיות שמעתי את זה, שבני הנעורים משוכנעים שכיף והנאות לא הולכים יחד עם התורה, וחושבים שאם יעזבו את התורה רח"ל, אם יעזבו את השבת קודש, את הכשרות, אז יהיה להם כיף והנאות, ולא רוצים להיות יהודים כמו הוריהם המיושנים שסובלים.

אני רוצה לבקש מכל אחד מאנשי שלומינו, הן אצל האנשים והן אצל הנשים, כל מי שקיבל טובה בהיכל הקודש, כל מי שחייו השתפרו משהו בזכות היכל הקודש, חייב להתחיל לעסוק בהפצה, אנחנו נמצאים בשעת חירום, ממש סוף העולם, נופלים מהבתים היפים ביותר, אף אחד לא יודע את מי זה יתפוס עכשיו, הבחורים והנערות חושבים שאצל אומות העולם או אצל החילונים ימצאו את האושר, אנחנו חייבים לדבר עם הבחורים, וכן הנשים ידברו עם הנערות, לתת להם ספרים וגיליונות, לדבר איתם בכל דרך

היינו, ואיזה שורש נשמה יש לנו, ומה יש לנו לתקן, רצים אחריהם, ואחרי אנשים שעובדים על כולם וגונבים את דעת הבריות, הרי אפשר לקחת חומש ומשניות וללמוד ולהתעלות באמת.

- אנחנו עומדים ביום כזה קדוש, יום ההילולא, יום שבו הצדיק מתעלה יותר ויותר, ואעפ"כ הוא יורד אלינו כאן למטה, בואו נחזור על דיבוריו של הצדיק, לא היה שיעור אחד שבו מוהרא"ש לא דיבר מהעצה של הדיבור אל השי"ת, אנשים חושבים שהקב"ה נמצא כל כך רחוק רחוק רחוק, וחושבים שהקב"ה מאוד כועס עליהם, והם כבר כל כך התלכלכו, הרי אפשר לפתוח את הפה אל השם ולהגיד לו, רבוננו של עולם תעזור לי, לא משנה כמה רחוק אתה וכמה כבר הספקת לחטוא, הקב"ה מקשיב לך, הקב"ה שומע קולו של כל אחד ואחד.

- רבינו אומר שאמא נשאת עם בנה גם כשהתלכלך, כשיש למישהו תינוק וכולם משתעשעים איתו, ברגע שהתינוק מתלכלך אף אחד לא רוצה לגעת בילד, אבל האמא של התינוק לא זורקת את הילד אף פעם, אלא משחקת עם הילד ורוחצת אותו, ואף שהתינוק בועט ובוכה האמא ממשיכה לנקותו, ואומר רבינו שאם מישהו התלכלך בחטא, וכולם זרקו אותו, אף אחד לא רוצה להסתכל עליו, אבל הקב"ה לא זורק את הילד, רבינו מסביר שהאמא הכוונה לדיבור, על ידי הדיבור הקב"ה מנקה אותנו, אומרים לרבש"ע: רבוננו של עולם עזור לי, רבש"ע אני רוצה להיות טוב, מה אעשה שאני נופל, מה אעשה שיש לי יצר הרע, רבש"ע עזור לי, המילים האלו בוקעות שערי שמים, הקב"ה כל כך אוהב כשמדברים אליו, ואף אם כולם אומרים שהוא מלוכלך הקב"ה רוצה לשמוע אותו.

- מוהרא"ש היה אומר מהרה"ק ר' מאיר מפערמישלאן זי"ע, על מה שאנו אומרים כל יום בתפילה, כי אתה שומע תפילת כל פה, גם

השאלות ששאלו היה, איך יכול להיות שמישהו שומע דרשה מראש הישיבה ומאוד מתפעל, והשני שומע ולא מבין מה רוצים ממנו, עניתי לו וכי אותי אתה שואל את השאלה, הרי זו קושיית העולם, אין על זה תירוץ, זו השאלה שאני שואל כל יום, בכל יום אני שואל את זה להקב"ה, איך יכול להיות שאני יושב עם אחד מבני משפחתי, שהם אנשים מאוד טובים והם לא לצים ועזי פנים, ואיך יכול להיות שאני פותח אשר בנחל ואני מרגיש ממש שמישהו מנשים אותי, ואומר לי שהקב"ה עושה הכל ורק הוא, ואילו השני אומר אני לא מבין מה אתה רואה כאן, הרי גם בנועם אלימלך זה כתוב, אני באמת לא יודע מה לענות לו, ר' נתן אמר, אתה יודע רזי עולם, זה רז העולם, איך יכול להיות שאחד יודע מרבינו ומציית לו, ואחד חולק על רבינו.

התאספנו כאן ביומא דהילולא של מוהרא"ש, זה הזמן לקבל על עצמינו לעשות את דבריו, אף אחד לא יכול לחקות את השני, אבל כל אחד יכול לעשות משהו למען קירוב להשי"ת, אצל הגברים זה כשרואים בחור, הולכים לדבר איתו, או לכל הפחות לחייך אליו, וכך אצל העזרת נשים כשרואים נערה שקשה לה, סתם לדבר איתה, לדבר דברים יפים, והאנשים האלו רואים שיראי השם מדברים נורמלי, ואז הם שואלים איפה אתה מסתובב, ועונים בברסלב, ואומרים לו אני לא אומר לך כלום בנוגע לברסלב, אני רק יכול להגיד לך מה אני עושה כשאני בכעיה, אני מדבר אל השי"ת, כשאין לי כסף אני הולך לפינה ואני אומר, רבש"ע אני חייב כסף לשלם את חשבון החשמל, רבש"ע עזור לי, והוא עוזר לי, ואז הם שואלים אתכם, איך בדיוק הקב"ה עוזר לך? וכי הוא זורק כסף מהשמים? התשובה היא, כן, נופל כסף מהשמים, תנסה את זה ותראה, והוא שואל, מה? מגיע יד מהשמים? התשובה היא כן, והוא אומר איך יכול להיות, ועונים לו, וכי זה שאתה נושם ורואה והולך אתה כן מבין איך יכול להיות, הרי הכל הוא השי"ת.

שאפשר, לקרב אותם ולהוכיח להם שהחיים היפים ביותר נמצאים רק אצל היהודי שחי חיי תורה, ומי שלא שומר על התורה אין לו שום כיף, אולי מבחוצן זה מאוד מסנוור אבל מאוד מר, כמו ילד קטן חושב שהוא מבין יותר טוב מהוריו ורוצה לרוץ לדברים שלא בריאים עבורו כמאכלים שלא בריאים.

- כל אחד חייב לעסוק בקירוב יהודים אחרים להשי"ת, לא חייבים ללכת למרחקים, לא צריך לנסוע להרי אררט, אפשר כאן בבנין זה, אצל השכן שלך, ואפילו בקרית ברסלב, לקרב להשי"ת, קח אברך ותעשה איתו שיעור כמה דקות, תקרב אותו, יש כל כך הרבה נשמות שבורות, אף אחד מהם לא רוצה להיות רע, עוד לא מצאתי מישהו שרוצה להיות רע, והוא מבין משהו נגד האמונה רח"ל, אלא אנשים שבורים ורצוצים, הדבר היפה ביותר שאפשר להחזיר למוהרא"ש, זה לדבר עם אנשים, ולקרב אותם להשי"ת.
- ההכנסת ספר תורה כאן, זה לא סתם כתבו ספר ומכניסים לארון קודש, אלא כל אחד מאיתנו כאן הוא ספר תורה, כל אחד זכה לסיים חמשה חומשי תורה, כל אחד לומד חומש, וכל אחד סיים ששה סדרי משנה כל אחד כפי יכלתו, אחד זכה לסיים מסכת גמרא ואחד זכה לסיים ש"ס, ואחד מתחיל מהיום ללמוד כל יום דף גמרא.
- אברכים מגיעים שכל כך קשה להם בפרנסה, אחרי שכבר הצליחו והרוויחו כמה דולרים, פתאום נשבר משהו ומפסידים את הכל, העצה לזה היא לקבוע שיעור בתורה הקדושה, הגמרא מביאה פרנסה, הכל יהיה יותר קל, גם אם כל השבוע אתה עסוק, אבל בשבת קודש אין טלפונים, אתה שומר שבת ואין לך כלום, תיקח לכל הפחות בשבת את הגמרא ואת המשניות ותגרוס.
- אני מודה להקב"ה בכל יום ויום, שהתקרבותי להיכל הקודש ומצאתי את האור הנסתר, אתמול בלילה היה כאן פאנל שאלות ותשובות, והיה כאן קושיות חזקות, אחד

יש תלמוד תורה ובית פייגא, ובבני ברק יש תלמוד תורה, יהודי מגיד שיעור בסאטמאר שואל למה אני לא מבקש עבור המוסדות בארץ ישראל מקרן הצלה או משקל הקודש, הרי עולה לי שלושים אלף דולר בחודש להחזיק את המוסדות בארץ ישראל, עולה שכירות במקומות האלו ולשלם למלמדים ולמחנכות, ואמרת לי, עכשיו אם אני יבוא לבקש יצחקו אלי, שבירושלים יש כתה של שבע ילדים בחדר, ועוד ארבע וחצי ילדים בבית פייגא, ושלש ילדים בטבריה, ועוד תשע ילדים בבני ברק, אני מחכה, תנו לי כמה שנים, ואני אבוא בעז"ה לדפוק אצלם, שיש לי מוסד עם שלש מאות ילדים בירושלים, ושלש מאות ילדים בבני ברק, עוד מעט.

אני זוכר שכשפתחתי את המוסד בויליאמסבורג, והיינו צריכים לשלב כמה כיתות יחד, והבאתי בחור שיהיה מלמד, ורצו למוהרא"ש עם טענות... ואמרת לאנשים האלו, הרי אתם לא שולחים אלי את הילדים, תלמידי היכל הקודש לא רצו אז לשלוח את ילדיהם אלי לת"ת, ורק רצו למוהרא"ש עם טענות, אם תתנו לי כמה שנים ותתנו לי לנשום, תראו שיהיה כאן תלמוד תורה הרבה יותר יפה ממה שאתם רק יכולים לחלום, ומה שאתם רואים עכשיו זה עוד כלום ממה שיהיה בעזרת השם.

ולכן אני רוצה להודות לארי פיש שהוא עוזר לי פעם בשנה לעשות את הקמפיין, והקמפיין השנתי הוא בצורה כזאת שלא יבקשו מאנשי שלומינו כסף משלהם, ומי שנותן את הכסף מעצמו, עושה דבר נגד רצוני, אני אומר את זה שוב, כי בעז"ה בקיץ הבא יהיה עוד קמפיין, ואין רצוני שתוציאו כסף מהכיס לקמפיין, כמוכן שאתם צריכים לתת את המעשר לצדקה, ויש הרבה גבאי צדקה, אחד מגייס לכולל ואחד לשכירות הבית כנסת, ואחד לקרן הדפסה ואחד לבית התבשיל ואחד למשפחות וכו', אשריכם ישראל, בקמפיין אני רוצה שכל אחד מאנשי שלומינו יהיה גבאי צדקה, אם אתה יהודי ויש לך זקן ופיאות, אז תפשוט

• אחד יכול לחלק גליונות, ואחד קונטרסים, ואחד עוזר לבית הדפוס, כל אחד חייב שיהיה לו שייכות עם קירוב להשי"ת.

• אני רוצה להודות כאן, קודם כל לשבתי, על מה שהוא עסק כל כך הרבה למען הספר תורה, שבתי אומר לי, שצריך כבר להתחיל לכתוב ספר תורה חדש אבל אין לו כח כי הוא עסוק לעזור בכל כך הרבה דברים אחרים במוסד, והוא מוכן לעזור לאברך אחר ולהעביר לו את כל הסודות, איך כל האברכים שאין להם כסף נותנים... ולכן מינינו את לייבי מקרן הדפסה, וכבר מתחילים לכתוב ספר תורה חדש, זה יהיה בעז"ה ספר תורה קטן לזכותו של רבינו, והס"ת יהיה מוקדש לקחת לאומן לראש השנה, בדרכים קשה לסחוב ספר תורה גדול, ובמשך השנה יקראו בזה באחד הבתי כנסיות, הרי ב"ה כל הזמן נפתח עוד בית כנסת ועוד בית כנסת, ושבתי אתה תעלה לכאן עוד מעט להודות לכל המשמשים והעוזרים שלך שעזרו לך בזה, אברומי ומשה בער.

• כמוכן אני רוצה להודות כאן ברבים לארי פיש, שהוא עוזר לי בקמפיין, הייתי צריך להעלות לכאן את הזקנים, שיספרו מהיכל הקודש, איך זה היה נראה קודם הקמת המוסדות, מוהרא"ש ישב כצדיק נסתר בבית הכנסת שלו בבארא פארק, עם המנין שלו, לא היה תלמוד תורה ולא בית ספר לבנות, לא דיברו בבית ממוהרא"ש, עכשיו בשבת סיפר לי כאן אברך, שאביו היה כל השנים בהיכל הקודש, וכשהוא היה ילד בכל ליל שבת כשהלכו הביתה מהבית כנסת דיברו ממוהרא"ש עד דלת ביתם, אבל מהרגע שנכנסו הביתה לא דיברו מזה, רק שנים אחרי זה הוא קלט שזה היה ככה, הוא אפילו לא שם לב, מוהרא"ש היה דבר מוצנע ולא דיברו מזה בבית.

• וברוך השם שפתחנו תלמוד תורה, בהתחלה זה תלמוד תורה קטן בויליאמסבורג, ואחרי זה פתחנו תלמוד תורה גם בקרית יואל, וב"ה אחרי זה פתחנו מוסדות בארץ ישראל, יש בירושלים תלמוד תורה ובית פייגא, ובטבריה

ישיבה, ולמדתי אז עם בחורים בישיבה אחרת, ומיד התחלתי ליישם את דברי מוהרא"ש בענין דרך הלימוד, ולימדתי את הבחורים איך ללמוד משניות, הדיין שליט"א למד אז אצלי בישיבה ההיא, ולכן היה להם טענות שכל הבחורים רח"ל גרסו משניות, כל הכיתה סיימו ששה סדרי משניות, ועוד משהו שעשיתי שם רח"ל, שגרמתי להם לא לשנוא את הקב"ה ולא לשנוא את היהדות, שלא רק ילכו עם חליפה סגורה וחגורה וירקדו בפארנצ'עס, אלא שיאהבו את השי"ת באמת, ומשום עוון זה זרקו אותי משם.

אני לא רוצה לעכב את הציבור, ארי פיש עוד צריך לדבר, והוא הכין מצגת יפה, אל תשמחו כבר, כי יש לנו כבר חזקה שכל פעם שמדליקים משהו זה לא עובד, א גוטע וואך.

את ידך ותגייס כסף לצדקה, או תתקשר לחבר שלך ותגיד לו שאתה גבאי צדקה ואתה אוסף כסף למוסד, יש אנשים שמפחדים שיסתכלו עליהם מוזר אם יתקשרו לחברים, אני יכול להגיד לכם שאין מה לפחד כי הם כבר עכשיו מסתכלים עליכם מוזר, הם אולי מחייכים אליכם כשפוגשים אתכם בחתונה... חייבים לשלם למלמדים וכל אחד מהקהילה צריך להיות גבאי צדקה לזה, וזה כל כך יפה לאסוף כאן את כל הקהילה כשכולם גייסו כסף לצדקה.

- ד' יעזור שזכות הצדיק ישפיע עלינו, דיברנו בשבת שמוהרא"ש כאן, כי כאן מדברים את דיבוריו, ועושים את מה שאמר, ולא מניחים בארון את דבריו, כשהגעתי למוהרא"ש ושמעתי דרך הלימוד, ועוד לא היה לנו

שבת קודש פרשת משפטים בצל ראש הישיבה שלימ"א

שבת התוועדות עם תומכי המוסדות

⚠ מדור זה נכתב מפי השומעים ולפעמים הדברים לא מדויקים או לא הובנו כראוי

לבחור אפשר להניח סתם חתיכת דג, אבל לאברכים יש להוסיף דברים נוספים כראוי.

בסעודה שאל ראש הישיבה את אחד האברכים מה יותר גרוע, האם אברך של"ע התחתן עם נכרית, או אברך שיש לו חובות לאנשים, והאברך ענה לו שמי שיש לו חובות, אומר לו ראש הישיבה אל תענה לי עם סיפורים של ראש הישיבה שלך אני שואל אותך כבן אדם נורמלי, ענה כמובן שמי שהתחתן עם נכרית, אומר לו ראש הישיבה בא נסתכל בפרשת השבוע, בן אדם חייב כסף והוא אומר שאין לו מה לשלם, בי"ד מוכר אותו לעבד שיהיה לו כסף לשלם חובות, וכשהוא אצל אדונו, האדון נותן לו לאשה שפחה כנענית להתחתן, ונולד להם שרצים, ואף הם עובדים לבעל הבית והעיקר שזוכה להחזיר את החובות, ראש הישיבה אמר, זה ממש פחד פחדים, בן אדם יש לו חובות ואומרים לו שיתחתן עם כנענית וישלם את החובות.

ראש הישיבה היה עסוק אף עם הילדים שהיו שם, ועבר איתם על סיפורי התפילה שלהם.

ראש הישיבה סיפר מעשה שהיה עם

• בשבת זו התוועדו יחד מתי מספר של תומכי המוסדות יחד עם ראש הישיבה.

• לפני התפילה בליל שבת למד ראש הישיבה בתיקוני זוהר, ואמר שהוא כל כך נהנה ללמוד בזה, יותר מכל ספר אחר, ואמר שאף שיש לו שיעורים בספרים רבים, אבל יש לו שני ספרים שכשהתחיל ללמוד אותם היה לו מאוד קשה והרגיש שאוכל קש, והכוונה לספר הקדוש ליקוטי מוהר"ן ולתיקוני זוהר, אבל עם הזמן הוא התחיל לקבל בשני הספרים כזה טעם, עד שכהיום בשני ספרים אלו הוא הכי נהנה ללמוד.

• ראש הישיבה השאיר את הילדים הקטנים בויליאמסבורג, ובליל שבת קודם התפילה אמר ראש הישיבה שהוא הולך לנסות להתפלל כראוי, כי זה זמן רב שלא התפלל כפי שרוצה מאחר שעסוק בכל התפילות עם ילדיו הקטנים, לראות שאף הם מתפללים, ראש הישיבה ניגש למנחה ולקבלת שבת ברוב התעוררות.

• ראש הישיבה הורה למי שהכין את האוכל, שלא יכין כפי שמכין כל שבוע לבחורים, כי

עם הבחור שהכה את המת הוא גם מרבינו, ואינו כן, אלא הוא מעשה שסיפר מוהרא"ש, ואתכם הסליחה], ובסעודת ליל שבת היה שם אברך אחד שהרגיש מאוד לא טוב, ולאחר שסיפרו את הסיפורים האלו עבר לו החולי כלא היה.

ראש הישיבה סיפר באריכות על אודות אברך אחד, שכשהיה בחור הוריו התנגדו ללימודו בישיבה, והכניסו אותו לבית המאסר, ותיאר כל מה שעבר, כמו כן דיבר אודות המוסד ואודות גזירת החינוך, ואמר שלא שווה לעשות שום שינוי קטן במוסד משום כסף של הממשל, ואמר כמה כסף הם כבר נותנים, הרי הם נותנים בערך שני מיליון דולר למוסד, הרי אברך אחד שיושב כאן יכול לתת את זה מכיסו, וחס ושלום לעשות שינויים בלימודים המסורים מדור לדור.

ראש הישיבה אמר שאשה המגדלת את ילדיה ושומרת על ההלכות אין לה מה לדאוג, אבל הבעלים יש להם מה לדאוג, וחייבים לעשות תשובה, וכשראה שאחד האברכים מפחד, אמר לאברך: אתה מפחד? אני יכול להפחיד אותך הרבה יותר, כי המציאות מפחידה הרבה יותר מזה, אבל צריך לעשות מה שאפשר לעשות כדי להינצל, להניח תפילין כל יום ולהתפלל כל יום שחרית מנחה מעריב.

אחד האברכים שאל איך הוא יכול לעזור לחבירו שמרגיש שחסר לו בטחון עצמי, ואמר ראש הישיבה שזה לא משהו שמטפל יכול לתת, זה מגיע מחינוך, ומי שלא חנכו אותו כך והוא כבר מבוגר, יכול לקבל את זה על ידי אמונה חזקה, שינון וחזרה בענייני אמונה, וכן אמר שכל בעל יכול לעזור לאשתו בזה, ויכול לבנות אותה, אבל ללכת למטפל שיסביר כמה אין בטחון עצמי זה רק יעשה גרוע.

ושאל האברך אם הדבר קשור לחינוך, איך יכול להיות שילד אחד יש לו בטחון עצמי גבוה, ואחיו לא יכול לפתוח את הפה, ואמר שלפעמים ההורים לא שמים לב, ונתן משל

המהרש"א, שהיה עשיר שלא היה לו ילדים, ובנו בית הכנסת שם באוסטראה, והעשיר הזה רצה לרכוש את הזכות להניח את אבן הפינה, והציע למהרש"א שיעשו מכרז מי יזכה להניח אבן הפינה וכך יכנס הרבה כסף לבניית בית הכנסת, והעשיר הזה הרבה מאוד את המחיר וזכה בזה, וכשהגיע הזמן להניח את אבן הפינה, כיבד העשיר את המהרש"א בזה, והמהרש"א מאוד התרגש מזה, ואמר לו שבזכות הדבר הזה הוא יכול לבקש מה שרוצה, ואמר שהוא רוצה בן כמו המהרש"א, ואמר המהרש"א שזה דבר מאוד קשה, אבל הוא יכול להבטיח בשני תנאים, שאבי התינוק יסתלק מיד, ואם התינוק תמות מיד בלידת התינוק, ואמר העשיר שהולך לשאול את אשתו, וחזר שהיא מסכימה, ואכן הוא נפטר אחרי כמה ימים, ובלידת התינוק נפטרה האם, והילד היה ילד מאוד טוב, אבל לא ראו אצלו חידוש מיוחד, והילד הזה נעשה רב העיר במקום המהרש"א, אבל לא ראו בו שום דבר מיוחד, ואחד מהדברים שהיה לרב העיר, שהוא התעקש שלא ללכת ללוויות, ופעם אחת היתה לווייה של אחד מחשובי העיר, ואמרו לרב העיר, שאם אינו מגיע ללוויה יפטרו אותו, ולא היה לו ברירה והלך ללוויה, ובאמצע הלוויה עשה איזה תנועה עם היד, והנפטר נעלם, ושוב עשה תנועה נוספת והנפטר חזר, ואז הבינו שהרב הזה אדם גדול מאוד.

ראש הישיבה אמר שכשבתו של רבינו היתה חולה, סיפר רבינו ג' סיפורים מהמהרש"א, הסיפורים קרא רבינו כשביקר באוסטראה, וביקשו זהוב אחד על כל סיפור שרוצים לקרוא, ולרבינו היה ג' זהובים ושילמם וקרא את הסיפורים, ולבתו סיפר את הסיפורים והבריאה, וראש הישיבה סיפר את ג' הסיפורים [סיפור עם גלגול של אחאב, וסיפור עם מקום הטומאה שהפריעו ללוות את הנפטרים כפי שהבאנו בשבוע שעבר, והסיפור שהובא לעיל מהעשיר באבן הפינה, ובטעות נשתרבו בשבוע שעבר שהמעשה

במלוה מלכה סיפר ראש הישיבה הרבה מופתים שהיו אצל מוהרא"ש, בין הדברים סיפר על אברך אחד שגילו אצלו המחלה הנוראה רח"ל, ועסקנים נכנסו לעובי הקורה והרופאים אמרו לנתחו במהירות, והוא נכנס למוהרא"ש ולא הרגיש שמוהרא"ש התייחס אליו, וראש הישיבה אמר לו אל תהיה נער, תיכנס למוהרא"ש ואל תצא בלי ישועה, וראש הישיבה הדגיש לו שאי אפשר סתם לעשות הצגה, ורק אם הוא באמת אווזו ככה שהישועה תבוא לו משם, שלא יצא, והאברך אכן עשה כך, ומוהרא"ש ניסה לדחותו ואמר לו מה אתה רוצה ממני, אבל בסוף אמר לו מוהרא"ש אין לך כלום ואתה לא צריך ללכת לרופא, ומאז אותו יום הוא עוד לא הלך לרופא והכל בסדר.

ראש הישיבה סיפר שמוהרא"ש דיבר פעם בטלפון עם אברך שהיה בארץ ישראל, ומוהרא"ש אמר לו אני לא מבין הרי אני מדבר איתך מה אתה מגרד את האף, והאברך קיבל פחד כשהבין שמוהרא"ש רואה הכל.

ראש הישיבה סיפר שיום אחד אומר לו מוהרא"ש שהוא שמע מאביו פעם שיש דבר כזה שנקרא מחלת הנפילה [אפילפסיה] ולא צריך לפחד מזה, גם אם זה נראה מאוד נורא, מחכים שיסיים לפרכס וזה יעבור ויקום, ואמר מוהרא"ש שכמה ימים אחרי שאביו סיפר לו את זה, הוא הגיע לשדה התעופה ומישהו נפל שם וכולם צעקו, אבל אומר מוהרא"ש אני לא נבהלתי, וסיים ראש הישיבה שיומיים אחרי זה בחור אחד בישיבה נפל, וההורים בכלל לא הודיעו שיש לו מחלת הנפילה, ואז הבין למה מוהרא"ש סיפר לו את זה.

• שאם צריך לבנות סוכה, ויש ילד יותר מוכשר, יקראו לילד הזה לבנות את הסוכה, ולשני יגידו שילך ללמוד בינתיים, ומבלי תשומת לב הילד הזה נופל ברוחו, וזה לא נובע מהורים רעים ח"ו, אלא מחוסר תשומת לב, וההורים צריכים לחשוב עשרים וארבע שעות איך לתמרן בין הילדים, ואם לא יכולים לעשות את זה, עדיף לא לבקש מאף אחד מהילדים.

• ואמר שהרבנים לא קולטים את הבעיה הנוראית שיש היום מעולם הטיפול, כל אחד הולך לטיפול, והמפטלים האלו מכניסים את כל הדעות הכוזבות שיש אצל אומות העולם, כגון להאשים את ההורים בכל דבר ולזלזל באיסורים חמורים, ובינתיים הרבנים שולחים את כולם לטיפול, ובעוד עשר שנים כשיראו את הבעיה ויתעוררו, יהיה כבר מאוחר מדי.

• דיבר אודות כך שיש מוסדות התורה שרוצים לבנות ישיבה לחלשים, ושאל וכי רק לחלשים מותר לדעת שיש הקב"ה בעולם, ואמר לאחד האברכים שישבו שם, אתה חייב להודות להקב"ה שהיית בחור חלש, וכך אבא שלך הכניס אותך לישיבה שלנו, ועל ידי זה אתה יודע שיש הקב"ה בעולם, כי אחיך המבוגר הלך לישיבה טובה, ורק אחרי שנים רבות התקרב כאן לרבינו...

• ראש הישיבה ביקש מאחד האברכים שיכריז את העולים לתורה, כי אם ראש הישיבה יכריז אולי יהיה מי שיעלב שלא קיבל עליה, וכשאחד האברכים אמר שהוא לא רוצה שיתנו לו עליה לתורה, אמר לו ראש הישיבה: למה אתה לא רוצה לעלות, הרי כל פעם שעולים לתורה הקב"ה מוחל על כל העוונות.